ECATERINA SPERANȚA CHIFU

CARTEA RONDELURILOR

Motto:

„Un vis de infinit azur,
Un vis al sufletului pur
Ne dă aripi de dulci speranțe,
Reînvie iar dorul de viață.”

Ecaterina Speranța Chifu

CUVÂNTUL AUTOAREI

Poezia este o creație complexă, unică, o stare spirituală ce aduce o fericire aparte creatorului şi celor ce se bucură de ea, pe calea lecturii sau prin audiție. Ea poate să contribuie nu doar la o trăire a emoției artistice, ci şi la o mai profundă cunoaştere a realității. Fixăm prin versuri o clipă de încântare a sufletului, imagini şi simțiri care au fost bucurii ale inimii, pe care le transmitem prin arta scrisului şi altora.

A scrie o carte de poezie într-o lume atât de materialistă este ca şi cum ai picta pe mare sau pe cer. Sper că în lume mai există iubitori de poezie şi eu o ofer cu drag celor ce se regăsesc în aceste versuri. Poezia evocă amintiri sau declanşează amintiri, emoții, vibrații ale sufletului mereu îndrăgostit de frumos.

Poate că nu am respectat canoanele clasice ale rondelului, deşi am citit rondelurile scriitorilor francezi. Poezia nu poate fi conformistă, farmecul ei constă în non-conformismul formelor şi imaginilor ce o fac originală.

Aparent simpliste, aceste poezii fixează un univers mirific, un univers în care pătrundem cu încântare mereu, căci aici este România, o „țară de vis”, o „țară de dor” o „țară de lumină” ce trebuie s-o purtăm toți cu drag în memoria afectivă.

Încântarea inimilor noastre devine contemplație şi reflecție, în fața frumuseții florilor. De aceea am scris rondeluri pentru cele mai cunoscute flori, deşi este greu să fixăm în versuri această frumusețe.

Am folosit forme de plural ale unor verbe, un „plural colectiv” ca să creez impresia de generalitate, căci aceste trăiri sunt simțite de noi toți în fața farmecului naturii. Dacă am reuşit să redau ceva din acest farmec, vor constata doar cei ce vor pătrunde în linişte în aceste pagini, ca într-un templu al naturii, unde totul intră în rezonanță.

07.05.2009

Prof. Chifu Ecaterina

RONDELUL FERICIRII

E timpul amintirilor frumoase,
Nu-i timpul amintirilor ce dor,
E timpul zilelor cu soare,
Nu vreau pe ceruri nici un nor.

Aş vrea s-alung orice tristețe,
Nu vreau pe ceruri nici un nor.
E timpul amintirilor frumoase,
Nu-i timpul amintirilor ce dor.

O, caldă lumină de vară
Ne faci cărări de frumusețe,
Am alungat astăzi tristețea,
Ca să trăim ca doi îndrăgostiți.
E timpul amintirilor frumoase...

RONDELUL IUBIRII

Iubire dăruind, iubire primeşti,
Sufletul este un cântec de dragoste,
Sunt vorbe puține, nu sunt poveşti
Ce pot să exprime ale noastre iubiri.

Sufletul este un cântec de dragoste
Sunt vorbe puține, nu sunt poveşti,
Iubire dăruind, iubire primeşti,
Vibrația sufletului, o dulce minune.

Iubirea-i un cântec, acum când trăieşti
Sufletul este un cântec de dragoste,
Avem aripi să zburăm oriunde,
Simțim o rugăciune, o minune.
Iubire dăruind, iubire primeşti.

RONDELUL MIRILOR

Lumina sufletului fericeşte chipurile,
Toți simt fericirea mirilor,

Este nunta lor, a tinerilor,
Doritori să urmeze tradițiile.

Toți își iau lumina zâmbetului,
De pe chipul radios al mirilor,
Azi, taina sfântă a cununiei
Le-a adus fericirea unirii.

Şi dorul lor, un dor de iubire,
Revarsă-n meseni bucurie,
Este nunta lor, a tinerilor
Ce-şi unesc azi destinele.
Iubire dăruind, iubire primeşti.

RONDELUL SUFLETULUI

Cât te-am iubit suflet al meu
Că nu te-a întinat nimic,
Tu, ce aveai aşa puteri,
Să treci prin toate ca vrăjit!

Străină-s altora mereu…
Cu toate durerile unei vieți!
Cât te-am iubit suflet al meu,
Că mi-ai dăruit frumuseți!

Şi-acum regrete n-o să am,
Că poate pierd din amintiri
Ce multe bucurii mi-ai dat!
Tu, suflete atât de încercat!
Cât te-am iubit suflet al meu!

RONDELUL REÎNVIERII

Mai dulce este această primăvară,
După-ntunecata, lungă iarnă.
E-un dor de infinit azur
Un dor nebun, sub cerul pur.

Un dor de infinit azur ne-apasă,
Un dor nebun, un dor de viață.
Mai dulce este această primăvară.
Uitarea şterge durerea iară.

Şi-n noi şi-n florile ce iar apar
E-un dor nebun, un dor de viață.

Speranțele au iarăşi aripi
Şi-un dor nebun, un dor de viață.
Mai dulce este această primăvară.

RONDELUL NOPȚILOR DE MAI

Am vrea să păstrăm amintirea,
Acestor nopți calde de mai
După-ntunecata, lungă iarnă,
Vezi frumusețe ca de rai.

De unde vin aceste glasuri,
Ce miresme prin flori şi iarbă,
Am vrea să păstrăm amintirea
Şi ne visăm pe alte țărmuri.

Aceste nopți calde de mai
Au o lumină siderală,
Au frumusețe ca de rai,
În noi e iarăşi primăvară.
Am vrea să-i păstrăm amintirea.

RONDELUL CERULUI DE MAI

Vibrează văzduhul de un dor necuprins…
Sub cerul înalt, albastru şi pur
Este visul iubirii un dor necuprins
Sub cerul de mai, de infinit azur.

Este visul iubirii un dor necuprins
Sub cerul de mai, de infinit azur.
Vibrează văzduhul de un dor necuprins,
Aprinde-n noi dorințe, flăcări, fiori de amor.

Noi trăim un miracol, sub soarele blând,
Făr-a-nțelege de ce ne iubim.
Şi trăim intens, căci în univers
Este luna lui mai, luna iubirii de vis.
Vibrează văzduhul de un dor necuprins…

RONDELUL PRIMĂVERII

Un vis de infinit azur…
Un vis din ceru-nalt şi pur
Pe-aripi de dulce primăvară,

Ne-nvăluie acuma iară.

E primăvară prin păduri,
Apar gingaşe viorele,
Un vis de infinit azur…
Un vis din ceru-nalt şi pur.

Reînvie iar dorul de viață
Şi-n inimi purtăm fericire,
Putem să dăruim iubire,
E primăvară prin păduri
Şi-un vis de infinit azur…

RONDELUL VERII

În aur spicele se-ndoaie-n lan.
Ce-adânc e cerul țării mele!
Plutim pe țărmuri, printre stânci,
Sorbind ale verii miresme.

Miroase a căpşuni şi mere,
Ne îmbrăcăm cu soare blând,
Fermecați de-ale verii stele,
Plutim pe țărmuri, printre stânci.

Sorbim ale verii dulci miresme,.
Păşim prin florile de câmp,
Purtând în noi glasuri de păsări,
Fermecați de-ale verii stele.
În aur spicele se-îndoaie- n lan.

RONDELUL TOAMNEI

Regina vine prin podgorii
Şi-şi lasă pletele pe struguri
Îi aromeşte cu miresme
De ea ştiute, nouă date.

Pictează frunzele-n păduri,
Tablouri dragi, pe munții suri
Regina vine prin podgorii
Şi mere roşii cad din crengi.

Se leagănă mai jalnic plopii,
Cu scânteierile argintii
Şi prin mesteceni aurii,

E vântul toamnei viorii.
Regina vine prin podgorii…

RONDELUL IERNII

Albastru stratul de omăt,
Cu scânteieri de diamant,
Ne-aduce bucurie-n suflet,
Ca-n iernile de altădat'.

Redeşteptat e azi copilul
Ce-am fost cândva pe-acest pământ.
Albastru stratul de omăt
Ne- aduce-o bucurie aparte…

Mai puri, mai demni şi mai frumoşi
Ne face blânda iarnă albastră.
În noi purtăm ființa dragă
Ce-a fost lumină-n viața noastră.
Albastru stratul de omăt…

RONDELUL FLTURILOR

Cu aripi moi, viu colorate
Pe flori se-aşează mii de fluturi.
Îşi mişcă-ncet corola lor
Sub vraja zânei adorate.

E zâna primăverii, un mister,
Adus din vremi îndepărtate.
Şi un fior, un dor imens
Se lasă-n sufletele noastre.

Sub raza zânei fermecate,
Trăim o nouă primăvară,
O dragoste mistuitoare
Dă un fior…un dor imens…
Cu aripi moi, viu colorate.

RONDELUL FLORILOR DE CÂMP

Covor nesfârşit de flori multicolore
Aduce-o blândă lumină-n livezi.
Sub soarele amiezii fluturi albaştri
Mişcă-ncet aripi strălucitoare.

E-mbătător mirosul florilor de câmp,
E-atâta albastru pe zarea senină
Şi covorul nesfârşit de flori multicolore
Cântă un imn naturii mame.

Prin iarbă înaltă roşiile căpşuni,
Spun poveşti cu zâne şi căpcăuni
Copii le caută şi-şi strigă bucuria
De a trăi fericiţi în toată armonia
Covorului nesfârşit de flori multicolore

RONDELUL FLORILOR DE LĂMÂIŢĂ

Grădina toată s-a gătit în zori
Cu albe flori de lămâiţă,
Ascultă poveşti de iubire uneori,
Că orice floare e-o dulce fiinţă.

O fată, floare-ntre flori,
Ce a iubit un tânăr drag,
Spune cum părinţii i-au despărţit,
Deşi atât de mult s-au iubit.

Acum este floare între flori,
Mireasă ce-şi aşteaptă mirele,
Plouă cu un miros ameţitor.
Sub cerul primăverii-nfloritor
Grădina toată s-a gătit în zori

RONDELUL PANSELUŢELOR

Din rai aduse, mici panseluţe
Ne oferă catifea-n culori strălucitoare,
Trăim prin ele bucuria primăverii,
Simţim frumuseţea- Învierii.

Privesc la nesfârşit corolele lor,
Aş vrea să le mângâi, să le spun că le-ador,
Înţeleg limbajul florilor şi mă înfior,
Când petalele se-nclină în vântul uşor.

Este o primăvară atât de luminoasă,
În dulcea primăvara a vieţii noastre.
Înţeleg limbajul florilor şi mă înfior,
Când petalele se-nclină în vântul uşor
Din rai aduse, micile panseluţe.

RONDELUL LILIACULUI

Suavul parfum al liliacului
Ne- atinge-n soarele amiezii.
Ciorchinii mov-pal în inima grădinii
Spun legende cu iubiri între flori.

Mai sunt legende cu iubiri între flori,
Flori ce au fost cândva fete, feciori
Ştim că liliacul ce iubea o iasomie,
Trebuia s-o aibă blândă soție.

Părinții n-au vrut a lor fericire
Aprigi, au interzis a lor iubire
Şi-au devenit atunci liliac şi iasomie,
Tinerii ce trebuiau să fie soț şi soție.
Iubindu-se cu suavul lor parfum.

RONDELUL ZAMBILELOR

Zambilele albe, zambilele-albastre
Zambilele mov, zambilele roz,
E vremea zambilelor în floare
Miracol nepătruns al grădinilor noastre.

Parfumul lor atât de puternic,
Parfum obsesiv ce ne-a fermecat
Zambilele albe, zambilele-albastre…
Parfumul grădinilor noastre.

Zambilele frumoase le ducem Lui Christ,
Moartea lui prea tare ne doare
Şi aşteptăm reînvierea noastră,
Cu zambile parfumate-n fereastră.
Zambilele albe, zambilele-albastre.

RONDELUL NARCISELOR

Poiana narciselor albe, floare lângă floare,
Ne-aşteaptă mereu primitoare,
Sub umbra pădurii seculare,
E timpul narciselor-n floare.

Fete şi băieți, cu narcise în mână
Se prind într-o largă horă,

Poiana narciselor albe, floare lângă floare.
E timpul narciselor-n floare.

Parfumatele flori aduc puritate,
Albul lor pur ne-ndemnă la visare…
Sub albastra cerului imensitate.
E timpul narciselor-n floare
Poiana narciselor albe, floare lângă floare…

RONDELUL VIOLETELOR

Albe ori violete, micile flori
Sunt primele iubiri ale primăverii,
Violete gingaşe, pe pajişti verzi.
Sunt daruri ce-aduc bucurii.

Abia perceptibil, parfumul lor,
Fac mai blândă luna martie,
Violete gingaşe, pe pajişti verzi.
Sunt daruri ce-aduc bucurii.

Violete sălbatece ce sub poala pădurii,
Covoare-ntinse fac daruri naturii,
Violete gingaşe, pe pajişti verzi.
Sunt daruri ce-aduc bucurii.
Albe ori violete, micile flori.

RONDELUL LĂCRĂMIOARELOR

Din lacrimi ivite, albe mărgăritare,
Flori ale iubirii, gingăşii rare,
Ne-aduc un parfum cum altul nu-i
Pe-acest pământ cu flori mii şi mii.

Maica Domnului a vărsat lacrimi,
Şi ele au apărut din lacrămile ei,
Din lacrimi ivite, albe mărgăritare
Voi cântați o odă a bucuriei.

E-atâta frumusețe-n orice lăcrimioară,
În noi vibrează o lumină solară,
Gingaşele flori atât de parfumate
Sunt ale naturii nestemate..
Din lacrimi ivite, albe mărgăritare.

RONDELUL BUJORILOR DE MUNTE

Pe munte, ca nişte inimi roşii
Bujorii-nfloresc răspândind văpăi,
Trec căprioare şi iepuri sfioşi,
Bujorii de munte râd bucuroşi.

Întreaga pădure e-un cântec duios,
Un cuc singuratec îşi strigă numele,
Bujorii par ca nişte inimi roşii,
În iarba crudă, sub un cer luminos.

Suspină izvoarele, tremură frunzele,
Un cuc singuratec îşi strigă numele,
Bujorii roşii îşi lasă petalele,
În iarba crudă, sub un cer luminos.
Pe munte, ca nişte inimi roşii.

RONDELUL LALELELOR

O amplă simfonie de culori,
Pe pajişti întinse, râd lalele dragi.
Primăvara coboară din pomi,
Cu petale, ploaie peste noi.

Ce faur a pus în corola lalelelor
Atâta splendoare şi iubire?
Lalele, amplă simfonie de culori
Sunt un simbol de-mplinire.

Primăvara coboară din pomi
Şi-şi ia toate comorile sale,
Lalele nenumărate, dragi tuturor
Sunt un simbol de-mplinire,
O amplă simfonie de culori…

RONDELUL GLADIOLELOR

În cupele fragile, pe tijele lungi
Gladiolele ascund comorile verii,
Multicolore-n grădini, sub crengi,
Prinţese iubite sub cerul înserării.

Exotice flori, de o nobleţe senină,
Ele poartă-n petale o dulce lumină.
În cupele fragile, pe tijele lungi,

Prințese iubite sub cerul înserării.

Multicolore-n grădini, sub crengi,
Visează gladiolele-n soare.
În cupele fragile, pe tijele lungi.
Gladiolele ascund comorile verii,
În cupele fragile, pe tijele lungi.

RODELUL FLORII DE COLȚ

Este ceață strălucitoare pe Vârful cu Dor,
O ceață albă, pufoasă şi densă,
Pe creste adie un vânt uşor
Şi floarea de colț zâmbeşte frumoasă.

Floarea de colț frumoasă şi castă,
Iubită-i de regine, de regi şi de prinți.
Este ceață strălucitoare pe Vârful cu Dor,
O ceața albă, pufoasă şi deasă.

Floarea de colț zâmbeşte frumoasă,
În ceața albă, pufoasă şi deasă..
Pe munte se-aude clinchet de turme,
În ceața albă, pufoasă şi deasă.
Este ceață strălucitoare pe Vârful cu Dor,

RONDELUL PENSELUȚELOR SĂLBATECE

Zeii şi-au făcut un mitic sălaş,
Sus, sus, pe muntele-nalt…
Privesc cum scânteiază-n asfințit,
Sub zăpezi, bătrânul Olimp.

Dar în vale, prin mici fânețe,
Primăvara poartă verzi văluri
Pictate cu panseluțe sălbatece,
Flori de o rară frumusețe.

Podoabe dragi multor zeițe,
Panseluțele-nfloresc în poieni,
Flori de o rară frumusețe.
Sunt un simbol al acestei vieți.
Şi zeii şi-au făcut un mitic sălaş.

.

RONDELUL PĂDURII

Când urcă pe culmi, toată-nverzită,
Pădurea-i un miracol, un dar al naturii.
Noi o privim cu suflete tremurânde,
Înălțate spre azur, spre-nalte ceruri.

Cutreierăm pădurea cu umbre şi lumini.
Răcoarea ei dulce este un vis de iubire.
Când urcă pe culmi, toată-nverzită,
Se leagănă-ncet, visând la fericire..

Pădurea-i un miracol, un dar al naturii,
Miresmele sale, unice, puternice,
Ne reînvie dorul de tainica iubire…
În noi s-aprinde o speranță de fericire.
Când urcă pe culmi, toată-nverzită.

RONDELUL CIREŞILOR SĂLBATECI

În mugurii multicolori ai pădurii,
Castele albe, cireşii-nfloriți,
Urcă pe dealuri, în dantele albe,
Mirese fericite sub cerul primăverii.

Cireşii sălbateci aduc iar prinos,
Primăverii blânde pe dealuri,
În mugurii multicolori ai pădurii,
Castele albe, cireşii în floare.

Cupole pe azur, rod al iubirii,
Cireşii sălbateci apar ca un vis,
E visul de veacuri al naturii
Să fie aievea, ca în paradis.
În mugurii multicolori ai pădurii.

RONDELUL SĂLCIILOR

Iubesc şi nu-nțeleg de ce
Aceste sălcii plângătoare.
Ele mă-ndeamnă la visare,
Mă poartă-n lumea vegetală.

Privesc cum lasă peste ape
Crengi lungi în lentă legănare
Ce-şi adâncesc oglinda-n unde,

Formând castele vegetale.

Aceste sălcii plângătoare
Eu le iubesc cu-atât mai tare,
Cu cât tristețea lor mă doare,
Mă poartă-n lumea vegetală.
Iubesc şi nu-nțeleg de ce…

RONDELUL TEIULUI ÎN FLOARE

Miresme, miresme de flori de tei
Şi-un cer înalt de caldă vară.
Lumina teiului în floare
E-o bucurie ce ne doare.

Lumina teiului în floare
E-o rază din lumina rară
Ce-a pogorât din cer la noi,
Un cer înalt de caldă vară.

E-o bucurie ce ne doare
Lumina teiului în floare,
Poeții l-au cântat în versuri
Parfumul lui străbate ceruri.
Miresme, miresme de flori de tei…

RONDELUL BRAZILOR ÎNALȚI

În jur, văd brazii ce se-nalță
Spre-un cer de-azur scânteietor.
Şi-n crengi cireşe roşii râd
Ca-n anii din copilărie.

De ce mi-e dor de cel divin,
Când văd atâta frumusețe?
În jur, văd brazii ce se-nalță,
Un dor etern de cel divin…

Pe deal se-nclină margarete,
Sub aripile de văzduh,
Nu mai avem demult regrete,
Doar eternul dor de cel divin.
În jur, văd brazii ce se-nalță…

RONDELUL PINULUI PARFUMAT

Din ce fermecate păduri
Ai coborât pinule-n prag?
Respir cu nesaț al tău parfum,
Ca să-nțeleg de ce mi-eşti drag.

Tu îmi dai puterea de a exista…
Câți au visat sub coroana ta,
Prin ce fermecate păduri,
Că locuiau într-o stea?

Respir cu nesaț al tău parfum
Te iubesc nespus, pinule bun,
Tu îmi dai puterea de-a exista
În lumea aceasta străină şi rea,
Doar în aceste fermecate păduri…

RONDELUL STEJARULUI SECULAR

Copacul măreț, crescut prin veacuri,
Adună ploile-n crengile lui,
Sub el, iarba verde, lângă lacuri,
Pare o pădure sub aripa vântului.

Mi-e drag, cum mi-s dragi toți copacii,
El a văzut, sub frunzele sale,
Copacul măreț, crescut prin veacuri,
Păstorii cu turme şi iezii sălbateci.

Adună amintiri şi poveşti
Perechi ce se iubesc nespus.
Inima lui încă bate tânără.
El jocuri de copii sub umbra-i adună.
Copacul măreț, crescut prin veacuri.

RONDELUL ALUNULUI CU ROD

Alunule ce-aduni căldura
 Întregii verii sub cer albastru
Ai pus toate miresmele tale,
În cochilii mici, râzând în soare!

 Eu te-aşteptam să dai iar rod
Să-mi fii o mare bucurie.
Alunule ce-aduni căldura

În frumoasa mea copilărie.

Sub tine s-aromesc căpşuni,
La umbra ta stăteam visătoare
Şi te iubeam ca pe un frate
În frumoasa mea copilărie.
Alunule tu dai căldura-mbietoare…

RONDELUL CASTANILOR ÎN FLAORE

Aceste candelabre albe
Prinse-n smaraldul castanilor
Sunt un triumf al primăverii,
Sunt o bucurie a ochilor.

Sub cerul înalt şi curat,
Se leagănă castanii-n floare,
Aceste candelabre albe
Sunt a inimii sărbătoare.

Un Paşte frumos, sfânt
Coboară din ceruri cu albii nori,
E-atâta bucurie pe pământ
Şi-atâta dragoste-ntre noi,
Cu-aceste candelabre albe

RONDELUL CIREŞILOR ALBI

Ce zână şi-a lăsat marama,
Horbotă albă prin cireşi?
Buchete mari vibrează iarăşi,
Pe dealuri, pe verzile pajişti.

Cântecele primăverii toate
Se-adună-n ramuri înflorite.
Ce zână şi-a lăsat marama,
Pe dealuri, pe verzile pajişti?

Această bucurie rară,
Eu o port în suflet mereu,
E-o dulce, eternă primăvară
E primăvara sufletului meu.
Ce zână şi-a lăsat marama?

RONDELUL CAISULUI ÎN FLOARE

Nu sunt cuvinte să poată descrie,
Tabloul cu crengi de cais înflorite,
Ele se-nalță frumoase şi drepte,
Pe cerul de mai atât de pur.

Florile roz înscriu pe azur,
Un vis de iubire venit de demult,
Nu sunt cuvinte să poată descrie,
Fericirea sub cerul de mai atât de pur.

Frumoase, gingaşe flori de cais,
Cad ploaie pe iarba crudă,
Şi luna lui mai dulce ni se pare,
Sub cerul pur cu flori de cais.
Nu sunt cuvinte să poată descrie.

RONDELUL NUCULUI

Sevele, sevele urcă toate
În nucul ce poartă lumină în frunze.
Vântul îl pleacă spre pământ,
El mai mândru spre cer pătrunde.

Frunzele mari răspândesc o aromă
Care mă poartă-n lumea de poveşti,
Sevele, sevele urcă toate
Prin nucul cel falnic, ca o flamură.

În nucul ce poartă lumina în frunze
Se-adună toate dorurile,
Cu şoapta iubirii pe buze,
Noi ne unim inimile.
Şi sevele, sevele urcă toate.

RONDELUL FLORILOR DE MĂÎR

Azi, visul meu de puritate
S-a împlinit cu-adevărat.
Sub calda cerului seninătate,
Văd crengi de măr râzând în prag.

Spre munți, livezile-nflorite
Îşi strigă azi triumful lor.
E visul meu de puritate

E sărbătoarea florilor de măr.

În suflet port o primăvară,
Esenţe vii, pulsaţii noi
E ziua frumuseţii noastre
E ziua florilor de măr.
Şi visul meu de puritate.

RONDELUL FRUNZELOR CE MOR

De ce muriţi voi frunze dragi
În mierea toamnei lungi pe dealuri?
Nu ştiu de ce vă este scris
Ca să pieriţi sub vânt şi ploi..

Voi, ce cunoaşteţi frumuseţi
Ce nimeni-n lume nu le ştie,
De ce muriţi voi frunze dragi
Şi ne lăsaţi aşa tristeţi?

Voi ce cunoaşteţi frumuseţi,
Mistere nepătrunse încă,
Pieriţi acum, sub vânt şi ploi
Şi ne lăsaţi durere-adâncă.
De ce muriţi voi frunze dragi?

RONDELUL TURTURELELOR

Ce simţire este în inima turturelelor,
Ce dragoste poartă-n inima lor,
De se cheamă mereu cu-atâta dor,
În vibraţia copacilor şi florilor?

Ce simţire este-n inima turturelelor
De ne-nfioară cu cântecul lor?
Ce simţire este în inima turturelelor,
Este dorul etern de iubire, a inimii fericire?

Şi dorul lor, e-al nostru dor de iubire
Trăit în primăvara vieţii.
În vibraţia copacilor şi florilor
Uităm întunecarea tristeţii.
Ce simţire este în inima turturelelor?

RONDELUL PRIVIGHETORII

Un dor dumnezeiesc o face să cânte,
Regină a nopții, privighetoarea
Cum nu mai cântă alte păsări
În tumultul nopților de vară.

Privighetoare, regină a nopții
Aduci cu tine bucurii, iubiri,
Un dor dumnezeiesc te face să cânți,
Tu, mireasa florilor, izvor de fericiri.

În tumultul nopților de vară,
Al său viers este dulce poezie,
Este cântarea îndrăgostiților
În visul lor drag de iubire.
Un dor dumnezeiesc o face să cânte.

RONDELUL TRANDAFIRILOR

Ce splendoare a pus în trandafiri
Divinitatea mea şi-a ta
Că ne-nfioară de-i vedem
Frumoşi şi tandri în grădini?

Cum am putea cânta cândva
Parfumul lor de paradis
Ce splendoare e pusă în trandafiri,
Petalele de vis ce fac bucuria inimii.

Frumoşi şi tandri în grădini
Ni se oferă, calde inimi
Ai celor ce iubesc şi speră
Frumoşii noştri trandafiri.
Ce splendoare e pusă în trandafiri?

RONDELUL MACILOR ÎN FLOARE

Ce flăcări se aprind în lanuri
În diminețile de vară,
De-mi tremură inima iară
Ca la vibrații de vioară?

Macii roşii ne zâmbesc pe şesuri
În spice, grâul lent se coace,
Ce flăcări se aprind în lanuri

Şi ne încântam de-atâtea doruri?

Azi macii aduc vrăjite visuri
Şi-n valul verii de iubire,
Noi ne-ncântam de-atâtea doruri,
Un dor etern de fericire…
Ce flăcări se aprind în lanuri?

RONDELUL GHIOCELULUI

De sub zăpezi, prin ger apare
Gingaşa floare ce străbate
Un univers ostil şi dur,
Să dăruie parfumul pur.

E un parfum ce ne-aminteşte
De visul nostru de copil.
În aer, peste tot pluteşte
Iubire-n floare, o dulce stare.

Toți ghioceii înfloresc,
Ne dăruiesc parfumul pur
Şi în elanul tineresc,
Iubire-n floare, o dulce stare.
Când sub zăpezi, prin ger apar.
.
RONDELUL CRINILOR

Simbol al purității, crinii albi
Au pus arome-n vântul serii
Ne minunăm de-aşa parfum,
Cum nu e altul pe pământ.

Din ce rai au coborât iar crinii
Să ne farmece, să ne încânte
Simbol al purității, crinii albi
În lumile de frumuseți eterne.

Cu inimile fermecate, sub cer senin,
Ne duc în lumi de frumuseți.
Nu-s trişti în noapte dragi poeți,
Ce-au scris pe florile de crin.
Simbol al purității, crinii albi.

RONDELUL CRIZANTEMELOR

Prin toamna târzie pluteşte acum
Al crizantemelor parfum,
Flori maiestoase, în grădini,
Vin mereu cu al toamnei suspin.

Flori pentru cei plecați de-aici,
Flori cu regrete şi dureri,
Prin toamna târzie pluteşte acum,
Printre flori maiestoase, greu parfum..

Un dor necunoscut, dor de-un alt tărâm,
În care am fi fost iubiți,
În care am fi fost trăit fericiți.
Şi visul de iubire-mplinit,
Prin toamna târzie pluteşte acum…

RONDELUL FÂNTÂNILOR

Cascade de ape cad din înalt,
Şi urcă spre cer cascade de ape
Visul frumos, visul cel drag
Este o feerie-n ale noastre suflete.

Par un vis de iubire aceste arteziene,
Cine-l înțelege, se lasă vrăjit.
Cascade de ape cad din înalt,
Este visul nostru atât de dorit.

Cascade de ape, cascade de ape
Ne-aduc fericire-n suflete
Şi vrem să trăim la infinit
Visul de iubire atât de dorit.
Cascade de ape cad din înalt.

RONDELUL STELELOR CE MOR

E dureros că stele mor
Şi pe pământ un om dispare.
Că e legată viața noastră,
De câte-o stea ce-n haos cade.

Pe necuprinse căi lactee
Se sting în ceruri mii de stele
E dureros că stele mor

Şi dispare câte-un muritor.

Unde se duc acele stele?
Unde se-adună sufletele?
E un mister în univers,
Pe necuprinse căi lactee.
E dureros că stele mor…

RONDELUL LACULUI ÎNGHEȚAT

Din piscul înalt cascade repezi,
Se prăvălesc în lacul înghețat, sub zăpezi,
E soare şi ger, zăpada albastră
Se-nalță spre cer ca dorurile noastre.

Atâta puritate sorbim azi în noi,
C-am vrea să luăm văzduhul întreg,
Din piscul înalt, cascade repezi,
Un munte de gheață cu zăpezi şi cu ploi.

Vrăjit pare lacu-înghețat sub zăpezi.
El vrea sărutarea primăverii iar,
Să-şi spună povestea lumii întregii
În munte de gheață, sub ploi şi zăpezi.
Cad din piscul înalt cascade repezi.

RONDELUL MĂRII

Rostogolire de valuri, rostogolire de ape,
Marea, mireasă frumoasă şi tandră,
Se dăruie frumosului mire –pământ
Din timpuri străvechi, de la început.

Frumoasă mireasă, întinsă mare,
Ce nelinişte te frământă mereu,
Rostogolire de valuri, rostogolire de ape,
Este doar neliniştea sufletului meu?

Strălucitoare şi calmă ori furioasă, tunătoare,
Eşti ca o ființă iubitoare,
Eşti frumusețe şi teamă mereu,
Eşti ca neliniştea sufletului meu.
Rostogolire de valuri, rostogolire de ape,

RONDELUL PÂRÂULUI COPILĂRIEI

Susură şi cade repezit, în cascade
Pârâul copilăriei mele prin ani,
Cade cu şoapte de dragoste,
 Purtând dorurile noastre în unde.

Limpede pârâu, fir de argint vara
Poartă-n el cerul copilăriei
Susură şi cade repezit, în cascade,.
Prin albe troienele iernii.

Cade cu şoapte de dragoste,
Purtând dorurile noastre în unde,
Umplând de mister noaptea de vară,
Pârâul copilăriei trăieşte…trăieşte…
Susură şi cade repezit, în cascade.

RONDELUL CASEI CU IEDERĂ

Misterioasă casă, sub iedera verde.
Răsare tăcută-n oceanul de verdeață.
Inima ei prin spații se pierde,
O inimă, rănită, de alții zdrobită.

Pustie este casa, singură, tristă,
Plecați sunt toți ai ei, spre alte zări.
Inima ei prin spații se pierde,
O inimă, rănită, de alții zdrobită.

O jale cumplită pe iarbă se lasă
Nu-s paşi de copii s-alerge prin ea…
Pustie este casa, familia-i dusă
Spre alte zări, pentru un alt trai…
Lăsând misterioasă casă, sub iedera verde.

RONDELUL PARCULUI ÎN ASFINȚIT

Rănile parcului încă ne dor,
Că au tăiat prea mulți copaci,
Alții, ciuntiți, înalță brațele lor,
În splendid asfințit, de aur topit

Ceru-i un lan de lumină,
Pe el se-nalță spre zenit
Rănile parcului ce încă ne dor,

Copacii tăiați. de mâna haină.

Triumf vegetal urcă-n lumină
Mai întunecați în infinit,
Copacii tăiați. de mâna haină,
În splendid asfințit, de aur topit.
Rănile parcului încă ne dor…

RONDELUL ASFINȚITULUI

Pădurea albastră se-nalță-n depărtare
Se-aurește pe piscuri, în apus,
Şi, regretând a sa plecare,
Soarele asfințeşte pe munți.

El, ca o minge de foc se revarsă,
Pe bolta bleu-roz, zeu în extaz.
Pădurea albastră se-nalță-n depărtare,
Regretând despărțirea de ziua de azi.

Soarele asfințeşte pe munți,
Săgeată de aur pe piscuri,
Noi ne-nfiorăm privindu-l,
Făr-a-i înțelege misterul.
Pădurea albastră se-nalță-n depărtare…

RONDELUL STRÂINEI

Cu ochii mari, privind nicăieri,
Străina trece în tristă mistuire…
Nu-i zâmbet prieten să vină spre ea
Şi străină rămâne chiar sieşi.

Străina ce soarbe doar zările albastre
Parcă trăieşte doar printre astre.
Cu ochii mari, privind nicăieri,
Străina trece în tristă mistuire…

Ce a dorit, a sperat, ce a visat
Nimeni în juru-i nu ştie.
E doar o străină venită dintr-un sat
Pierdut de mult în veşnicie.

Cu ochii mari, privind nicăieri…

RONDELUL ZILELOR CENUŞII

Cer cenuşiu cu norii grei
Acoperă mereu o țară
Din care a pierit speranța,
Din care piere mereu viața.

Era cândva o țară de lumină,
Dar răii au adus tristețea amară,
Cer cenuşiu cu norii grei,
Peste frumoasa, blânda țară.

Şi oamenii care râdeau o dat'
Râd strâmb acum, fiindc-au uitat
Cum se râde cu-adevărat
Când mai sperau că nu li-i dat
Cer cenuşiu cu norii grei…

Mai, 2009